

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/573/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220425
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4212220425.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 21.9.2012, doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu zaplata sumy 2.037,02 eur ako majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 407,40 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Komárno zapríčinil svojim konaním - nesprávnym úradným postupom, vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ sa totiž ako oprávnený subjekt obrátil na súdneho exekútora vo veci vymoženia svojej pohľadávky, ktorá mu vznikla neplnením záväzku zo strany dlžníka: Mária Opáľková, nar. 25.6.1974. Táto pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere č. 40700213. U súdneho exekútora bolo veci pridelené číslo EX 5261/2011. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Komárno a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej súd rozhodol tak, že žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 2.8.2011 / s omeškaním viac ako 119 dní /.

Navrhovateľ tvrdil, že nečinnosťou exekučného súdu vznikla navrhovateľovi majetková škoda vo výške 2.037,02 eur, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nepravým úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav

predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci vo výške 407,40 eur t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Krajský súd v Nitre svojím uznesením zo dňa 19.10.2012 č.k. 25NcC/331/2012-9 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Komárno sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 8C/447/2012 a vec prikázal na rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky. Okresný súd Komárno vec následne postúpil tunajšiemu súdu.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť. V podaní uviedol námietky voči náležitostiam návrhu a tiež k nesplneniu podmienky uplatnenia nároku na súde až po uplynutí 6-mesačnej lehoty po podaní žiadosti na predbežné prerokovanie. Namietal, že k nesprávnemu úradnému postupu nedošlo. Odporca ďalej namietal vznik škody, vyčíslenie škody a vznik nemajetkovej ujmy.

Na vo veci stanovené pojednávanie sa nedostavili účastníci konania, ktorí mali predvolanie riadne doručené. Odporca svoju neúčasť riadne ospravedlnil, nepožiadaval o odročenie pojednávania. Navrhovateľ síce mailovým podaním zo dňa 4.12.2015 požiadaval o odročenie pojednávania, vzhľadom na skutočnosť, že sa nemohol riadne pripraviť na pojednávanie, keďže mu súd v predvolaní na pojednávanie neuviedol jeho spisovú značku identifikujúcu konkrétny žalobný návrh. Súd konštatuje, že navrhovateľovi, cestou jeho právneho zástupcu bolo doručené riadne a včas predvolanie, s uvedením súdnej spisovej značky a to už 25.11.2015, t.j. 12 dní pred pojednávaním. Navrhovateľ mal dostatočný časový priestor, aby si na súde zistil potrebné údaje o identifikácii ich žaloby. Urobil tak však až tesne pred pojednávaním, čo je na jeho ťarchu. Súd uvedené ako dôvod na odročenie pojednávania neakceptoval a z dôvodu hospodárnosti konania vec v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti riadne a včas predvolaných účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to : návrhom na začatie konania, vyjadrením odporkyne a pripojeným exekučným spisom Okresného súdu Komárno.

Na základe vykonaného dokazovania, najmä z pripojeného exekučného spisu, súd zistil nasledovné: Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na Okresný súd Komárno dňa 29.4.2011. Vec bola vedená pod sp.zn. 6Er/534/2011. K žiadosti exekútor pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný do zápisnice dňa 5.4.2011 a exekučný titul- rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu: SR 13315, zo dňa 24.1.2011. Okresný súd Komárno rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že uznesením č.k. 6 Er/534/2011-11, zo dňa 30.5.2011 žiadosť zamietol. Uznesením č.k. 6 Er/534/2011-21, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.6.2014 súd následne exekučné konanie zastavil.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa §§ 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov /ďalej len Exekučný poriadok/ účinného v čase začatia exekúcie, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2, písm. d/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku / exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Režim zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus). Dôkazné bremeno preukázania základných predpokladov zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci má poškodený. To znamená, že poškodený musí preukázať, že mu vznikla škoda, že táto škoda bola spôsobená protiprávnym konaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a napokon, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť. Škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení reálne existujúceho majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Súčasťou škody sú aj „márne vynaložené náklady“. Protiprávne konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže spočívať v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, ktorý môže tiež spočívať v nesprávnom konaní alebo v konaní bez splnenia zákonných podmienok, či v porušení povinnosti uskutočniť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote, prípadne nevydanie rozhodnutia vôbec. Z hľadiska príčinnej súvislosti je potrebné preukázať, že vznik určitej škody je bezprostredným (priamym) následkom reálneho protiprávneho konania (opomenutia) určitého konkrétneho orgánu verejnej moci. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na súde v prípade, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd v prvom rade skúmal, či nárok na náhradu škody nebol na súde uplatnený predčasne, to znamená, či sa žalobca obrátil so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný orgán pred podaním žalobného návrhu. Nakoľko v danej veci žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie tohto nároku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Súd zo v spise založených listín- vyjadrenia odporcu, zistil, že sa navrhovateľ na neho obrátil 23.4.2012 so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom vyčítal navrhovateľovi, že podal žalobu skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti. Súd má za to, že ku dňu jeho rozhodovania o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z jeho vyjadrenia. Preto mal súd zato, že v čase o rozhodnutia vo veci na súde 6 mesačná lehota uplynula a odporca nárok navrhovateľa neuspokojil.

Predpoklady zodpovednosti za škodu súd protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal zaplata majetkovej škody v sume 5.022,06 eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.004,41 eura z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia pre exekútora v 15-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými prietrahmi. Ide teda o nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú nepravým úradným postupom súdu, ako orgánu verejnej moci.

Vo vzťahu k porušeniu povinnosti Okresného súdu Komárno vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote 15 dní, mal súd vykonaným dokazovaním pripojenou fotokópiou spisu Okresného súdu Komárno preukázané, že medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 29.4.2011 a zamietnutím tejto žiadosti uznesením zo dňa 30.5.2011 uplynulo 30 dní a nie ako tvrdí navrhovateľ 119 dní.

Rozhodovacia činnosť súdu je proces, v ktorom vecne a miestne príslušný súd rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch účastníkov konania. Úlohou súdu je vydať zákonné a zároveň spravodlivé rozhodnutie. Pre takéto rozhodnutie súdu je potrebné, aby bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Pokiaľ je zákonodarcom stanovená lehota na vydanie rozhodnutia súdu, je ňou súd

viazaný a je povinný ju dodržať. Táto povinnosť však nemôže byť bezvýhradná, bez ohľadu na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Ako už bolo uvedené vyššie konajúci súd, ako orgán štátnej moci, musí vydať v prvom rade rozhodnutie zákonné a spravodlivé, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. To znamená, že súd musí mať pre svoje rozhodnutie všetky potrebné podklady. Podľa názoru súdu akákoľvek lehota, ktorú zákon stanovuje na rozhodnutie súdu, nemôže začať objektívne plynúť skôr, ako má súd oprávnený vo veci rozhodnúť k dispozícii všetky pre rozhodnutie relevantné podklady a náležite zistený skutkový stav. Opačný výklad by znamenal, že súd by mal povinnosť rozhodnúť napriek tomu, že nemá náležite zistený skutkový stav, čo je v rozpore s požiadavkou, aby súdy rozhodovali zákonne a spravodlivo a aby ich rozhodnutia boli preskúmateľné z hľadiska dôvodov.

Súd v tomto prípade skúmal, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody. Z obsahu pripojeného exekučného súdu bolo zistené, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po 30 dňoch, ako bolo uvedené vyššie. Súd dáva do pozornosti, že exekučný súd rozhodoval za účinnosti Exekučného poriadku, podľa ktorého sa 15 dňová lehota na vydanie poverenia nevzťahovala na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) . Exekučným titulom v tomto prípade bol vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu, preto sa uvedená lehota na vydanie rozhodnutia nevzťahovala. Nie je preto možné stotožniť sa s tvrdením navrhovateľa, že súd rozhodol po zákonom stanovenej lehote. Okrem uvedeného súd podotýka, že 15 dňová lehota sa vzťahovala len na vydanie poverenia. T.j. 15 dňová lehota sa vzťahovala len na prípady, kedy súd v tejto lehote poverí súdneho exekútora vykonávaním exekúcie. Z prejavu vôle zákonodarcu ozrejmeneho použitím výkladových metód /doslovného, gramatického a systematického/ je zrejmé, že 15 dňová lehota sa vzťahovala len na prípady, kedy súd má v tejto veci poveriť súdneho exekútora vykonávaním exekúcie, pričom ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V tejto časti už však žiadna 15 dňová lehota v zákone uvedená nie je. Ak by mal zákonodarcu úmysel, aby lehota 15 dní sa vzťahovala aj na rozhodnutie, ktorým sa žiadosť súdneho exekútora zamietla, bolo by to upravené tak, ako aj v iných prípadoch v exekučnom poriadku/ napr. ako pri § 50 ods. 2/. Vzhľadom na uvedené má súd zato, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu odporcu, okrem toho súd opätovne uvádza, že exekučný súd v tomto prípade nebol viazaný žiadnou 15 dňovou lehotou.

Súd ďalej poukazuje na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Prípadné nedodržanie primeranej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. To , či vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy („Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“).

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková

ujma , ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe , je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nebolo potrebné zaoberať ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ nároku a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovi však žiadne trovy nepriznal, aj napriek tomu že bol v konaní plne úspešný, pretože si žiadne konkrétne neuplatnil v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pretože odporca nevyčísli trovy konania a zo spisu žiadne nevyplývali, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou Okresného súdu Nové Zámky na Krajský súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§205 ods.1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie . (§205 ods. 3 OSP).